

забезпечення національної безпеки, зокрема економічної безпеки держави. В свою чергу запропоноване нами визначення категорії «адміністративно-правові засоби» повною мірою відповідає сучасним уявленням, а також нормативним та правозастосовним реаліям та може бути цілком використана у якості основи для подальших досліджень проблеми окреслення та реалізації адміністративно-правових засобів, що мають на меті забезпечення економічної безпеки держави.

Список бібліографічних посилань

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ ; Ірпінь : Перун, 2003. 1440 с.
2. Хропанюк В. Н. Теория государства и права : учеб. для вузов. М. : ЛТД, 1996. 588 с.
3. Пугинский Б. И. Гражданско-правовые средства в хозяйственных отношениях. М. : Юрид. лит., 1984. 224 с.
4. Алексеев С. С. Право: азбука – теория – философия. Опыт комплексного исследования. М. : Статут, 1999. 712 с.
5. Проблемы теории государства и права : учеб. пособие / под ред. М. Н. Марченко. М. : Юрист, 2002. 620 с.
6. Общество и сознание / пер. с нем. Колдаевой М. Б. ; общ. ред. и вступ. ст. Уледова А. К. М. : Прогресс, 1984. 239 с.

Одержано 19.04.2018

УДК 159.9:177.3

Інна Володимирівна Топоркова,

здобувач Харківського інституту фінансів

Київського національного торговельно-економічного університету

ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВУ БРЕХЛИВОСТІ ЯК РИСИ ХАРАКТЕРУ В СТРУКТУРІ ОСОБИСТОСТІ

Брехливість – давно відоме і широко поширене явище, що вкорінене в повсякденному і соціальному житті, і є всюди, де взаємодіють люди. У сучасній науковій літературі немає єдиного уявлення щодо сутності поняття «брехливість» та детермінантів її прояву. Брехливість розглядається як схильність до брехні і обману, що є характеристикою людини, її характеру; як форма вербальної і / або невербальної поведінки, яка полягає в навмисному спотворенні уявлень дійсності заради досягнення бажаної мети або прагнення уникнути небажаних наслідків. У тих

випадках, коли брехня стає звичною формою поведінки, вона закріплюється і перетворюється в якість особистості. Таким чином, брехливість – це особливість особистості, яка виражається в схильності до нещирості, до усвідомленого, навмисного твердження чогось, що не відповідає дійсності, з наміром обдурити.

Аналіз причин появи і прояву брехливості у дорослих в теоріях різних авторів дозволяє виділити три напрямки вивчення цього питання: брехливість як моральна категорія (з ввічливості для підтримки відносин в суспільстві; з метою одержання вигоди для самої себе; для уникнення покарання); брехливість як результат соціальних відносин (для отримання вигоди; для уникнення покарання; з егоїстичної мотивації; з бажання маніпулювати іншими, отримати перевагу); брехливість в зв'язку з іншими особистісними якостями людини (щоб не опинитися в незручному становищі; для приховування почуттів, їх перебільшення; для мотивації оцінок: нагороди і покарання).

При формуванні брехливості як риси характеру особистості основними чинниками впливу можуть бути: професійна мотивація як фактор впливу на вектор розвитку особистості (мотивація до досягнення успіху та мотивація уникнення невдач); професійна спрямованість, схильність особистості до побудови кар'єри; психологічний тип особистості, який визначають особливості її комунікативного потенціалу; пізнавальні процеси (увага, пам'ять, сприйняття, відчуття тощо); цінності як прояв індивідуально-психологічного характеру; провідні установки, а саме: системи переконань, стереотипів та стандартних шаблонів реагування; особливості виховання як основна детермінанта формування світогляду особистості; рівень і якість освіти; стаж роботи та набутий досвід як фактор впливу на формування брехливості (розвиток негативних психологічних явищ, таких як професійного й емоційного вигорання, професійної деформації особистості); випадкові чинники, які детермінують виникнення брехливості.

Незважаючи на різні погляди на брехливість, причини її появи у більшості концепцій вони схожі, перш за все, взаємозв'язком ситуації брехні з поведінкою особистості.

Отже, аналіз брехливості як індивідуально-психологічної властивості особистості як складової її характеру охоплює

розгляд функціональної єдності мотиваційних, емоційних, когнітивних, динамічних, регуляторних та результативних складових. З огляду на онтогенез особистості (дитячий вік – підлітковий – юнацький – період дорослості) брехливість формується як по спіралі – від страху бути покараним до формується на основі когнітивної (образ «Я») й емоційно-оцінної складової (самооцінка), з розвитком самостановлення, та до брехливості як засобу адаптації та реагування на вікові кризи.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.98

Сергій Олександрович Усольцев,

*аспірант Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ*

ЗАЛУЧЕННЯ СПЕЦІАЛІСТІВ ДО ПРОВЕДЕННЯ ОГЛЯДУ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ НЕЗАКОННОГО ПОВОДЖЕННЯ ЗІ ЗБРОЄЮ

Найбільш поширеною та важливою з точки зору інформативності слідчою (розшуковою) дією, спрямованою на отримання доказової інформації з матеріальних джерел, є огляд. Відповідно до ст. 237 КПК України, «з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, слідчий, прокурор проводять огляд місцевості, приміщення, речей та документів». У криміналістиці під оглядом розуміють слідчу (розшукову) дію, яка полягає у безпосередньому сприйнятті об'єктів з метою виявлення слідів злочину та інших речових доказів, з'ясування обставин події, а також інших обставин, що мають значення для кримінального провадження.

Аналіз практики розслідування злочинів, передбачених ст. 263 КК України, свідчить про те, що огляд частіше за все проводиться на початковому етапі розслідування та є найбільш ефективним засобом доказування за даною категорією злочинів. На жаль, проведений аналіз більше ніж 300 протоколів цієї слідчої (розшукової) дії свідчить про те, що працівники правоохоронних органів не завжди правильно орієнтуються в її сутності й завданнях і, як наслідок, організують і проводять її не належним чином. Опитування практичних працівників, що